

CHUYỆN CƯỜI NGẮN GỌN

Chuyện 1: Ông bố báo đũa con: Xích con chó d i. C u con hỏi: Nhà s p có khách t ph ng xa t i à b ? B đáp: Không! M mà s p t m vi n tr v !

Chuyện 2: Ông ch ng đi làm v b t ch t thì g p v đang n m v i m t ng i b n thân. Ông rút súng b n ch t ngay th ng b n này. Bà v nói ngay: C cái đũa này thì ông s m t h t b n bè!

Chuyện 3: D p i Giáng Sinh m t em bé vi t th cho ông già Noel: Xin Ngài cho con m t đũa em. Ông già Noel phúc đáp: Con hãy g i m con lên đây!

Chuyện 4: Th y giáo h i c p: Các em đã hi u vi c kinh nguy t quan tr ng th nào đ i v i ph n ch a? Trò Mike đáp: Th a hi u. Khi ch con nói th ng này không có th y kinh nguy t thì m con ng t x u, b con b heart attack, còn anh tài x thì ch y tr n m t tiêu!

Chuyện 5: C u bé h i b v s khác bi t gi a hai t “confident” và “confidential”. Ông b li n đáp : N u b nói to v i con là con ru t c a b , t c là b “confident”. Còn n u b nói nh v i con th ng Bob hàng xóm cũng là con c a b và là em c a con thì đó là “confidential”!

Chuyện 6: Ông ch ng h i v : Khi anh gi n d la m ng em mà không bao gi anh th y em có ph n ng gì. V y em ki m ch c n t c gi n làm sao? Cô v đáp: Thì em đi chùi c u tiêu. Ch ng ngạc nhiên: Làm sao vi c chùi r a này làm em h t gi n đ c? Cô v tr i: Thì em c r a c u tiêu b ng bàn ch i đánh răng c a anh!

HÔN

Chàng và nàng ng i trong công viên t i Ha Noi. Chàng r t th n thùng còn cô gái mu n đ c

chàng hôn bèn nói: "Ôi! má em đau quá!" Chàng trai hôn vào má cô gái. - Em thấy thế nào? Còn đau không? - Úi, hết đau rồi. Ít phút sau... - Ôi! C&#m em lại đau! Chàng lại hôn vào c&#nàng. - Còn đau không em? Cô gái b&#n l&#n: H&#t... r&#i... C&#già ng&#i g&#n đó cấu t&#t li&#n h&#i: - H&#i chàng trai có đôi môi thơm kì, cháu có thể chia đôi cho cháu bé như thế không

PHONG PHONG

M&#t nàng học sinh viên xinh đẹp đến thăm ông khách Mỹ đi tham quan Sài Gòn. Đi ngang nhà thờ Đức Bà, khách hỏi: "Ch&# này là gì vậy?". Nàng toát mồ hôi vì không biết Nhà thờ Đức Bà tiếng Anh là gì. Nàng trả lời: "Jesus die here". Nghe xong khách choáng váng. Lát sau đi ngang Bộ tàng Ch&#ng tích chiến tranh, ông khách hỏi: "Ch&# này là gì, sao đông người vậy?". Nàng trả lời: "America (ch&# vào ông khách) and Vietnam (ch&# vào mình) people die here". Ông khách há h&#c m&#m: "Oh my God!". Cuối cùng đi ngang bến thuyền Tàu Dũ: "Cô &#i, ch&# này là đâu vậy?". Nàng lại nh&#u mày suy nghĩ: "Men - women, people born here". Khách cười ngay tức thì

BÚ NH&#

M&#t anh chàng có vẻ mới sinh. Anh viết thư khoe với mẹ: - "V&# con đã sinh một đứa con trai, nhưng vì con không có sữa nên đã phải nhờ mẹ nuôi, vì thế nên khi con gặp thì thấy đứa bé có tóc xoắn và da đen như người châu Phi..." Bà mẹ ngay lập tức viết thư cho con trai: "Con trai yêu quý, mẹ rất mừng khi nhận được tin con. Ngày xưa khi mẹ sinh con mẹ cũng không có sữa nên đã phải cho con bú sữa bò, vì thế nên bây giờ con vẻ ngoài vẻ đẹp có sữa..."

TH&#I S&# QU&#C T&#

Con dâu ăn mặc khá "mát mẻ" đang ngồi nh&#t rau. Vô tình người con lên thấy bề ngoài đang ngồi xem thì thấy sự qu&#c t&# g&#n đó cứ nhìn gương mặt mình, con dâu b&#c mình hỏi: Tình hình thế giới có gì không ba? Ba ch&#ng gi&#t mình nhưng cũng k&#p tr&#i: Áo đang tu&#t đ&#c, Mông Cổ sắp h&#, Cu Ba căng thẳng

ĐÊM TÂN HÔN

Khách kh&#a ra vẻ h&#t, trong buồng ch&# còn đôi vợ chồng trẻ. Cùng nhau uống ly rượu họ nhìn nhau say đắm, chú rể h&#ng hái gi&#c: "Thôi, ta vào phòng đi em!". Cô dâu b&#n l&#n: "V&#i thế. Còn sớm mà anh!". Chú rể n&#n nóng: "S&#m gì nữa, 10h rồi đây". Cô dâu lại b&#n l&#n: "Nh&# ai gọi cả thì phải". Chú rể càng n&#n nóng: "Không ai gọi chúng mình nữa đâu. Thôi, nhanh lên em! Anh chờ không rồi". Cô dâu r&#t r&#: "... Thế anh tắt đèn đi vậy. X&#u h&#i". Chú rể trả lời: "Sao lại phải tắt đèn? Tắt đèn thì làm sao... đừng quên nhé".

THANH MINH

V&# phát hiện ra ch&#ng mèo mèo ghen tuông, ch&#ng thanh minh: Em biết không, gì em cũng hỏi nó hết, đây nhà to em &#v&#i anh cả đời, nó ch&#i v&#i anh phòng khách sẵn sàng ch&#c mét vuông có 1 đêm, ch&#p nó làm gì, tiền lương anh đưa em hết, ch&# đưa nó vài vé thôi, ch&#p nó làm gì, em hàng trăm bộ quần áo, nó nghèo lắm quần áo không đủ mặc đâu, có vài mảnh che thân, ch&#p nó làm gì, còn... còn vẻ nhan sắc h&#, nó phải kêu em béng...c&#, ch&#p nó làm gì !!! :)

KHO CAO SU

Một thợ Singapore nói chuyện với một chú Việt Nam. Chú Việt Nam hỏi: "Sao anh thợ y n&#c các chú s&#ch th&, đi b&# ngoài đ&#ng c&# ngày tr&#i mà ch&#ng tìm th&#y bã k&#o cao su nào c&#?"
Thợ Singapore đáp: "À, keo cao su b&#n tao ăn xong, xu&#t kh&#u sang Việt Nam đ&# làm bao cao su rùi!"

Đ&#n l&#t th&#ng Singapore hỏi l&#i:" Sao anh thợ y n&#c các chú đồng ng&#i th&, không th&#c hi&#n k&# ho&#ch hoá gia đình à? Anh vào thăm gi&#ng c&#a th&#ng Việt Nam, đ&# tìm đ&#c cái bao cao su nào là sao?" Chú Việt Nam đáp: "À, bao cao su b&#n tao dùng xong, xu&#t kh&#u sang Singapore đ&# làm k&#o cao su rùi!!!

□

TRUYỆN CH "T"

Th&#a Th&#m Toà Tôi Tên Tr&#n Túng Ti&#n(Tên Th&#t:Tr&#n Thi&#u Ti&#n) Th&#a Thi&#u Th&#i Tôi Theo Th&#ng Trùm Tr&#m Ti&#p Thu Toàn t&# T&#ng Th&#i Tha Tôi T&#.....T&#i Th&# T&# Tháng Tám Trắng Tròn Trình Trính(Theo Tâm Tính) Tôi Trèo T&#ng Th&#y Tên Tr&#ng Tr&#i Thiêm Thi&#p Trên Trống Tre Tôi Thò Tay Túm Túi Ti&#n ....Tên Tr&#ng Tr&#i T&# T&# T&#nh Th&#c Túm Tóc T&#t Tai T&#ng Tôi Tôi T&#p.... Tôi Tôi T&# ..

□

GIAI C&#P

Con hỏi bố "Bố &#i phân chia giai c&#p là gì h&# bố ". Bố trả l&#i "L&#y nhà mình làm ví d&#, b&# ki&#m ti&#n thì bố là giai c&#p t&# b&#n, m&# lãnh đ&#o thì m&# là chính quy&#n, con là nhân dân, còn em con là t&#ng lai, cô giúp việc nhà mình là giai c&#p lao đ&#ng". Tôi hôm đó, em bé &#a đùn, c&#u bé tìm m&# thì th&#y m&# đang ng&# say, sang phòng cô giúp việc thì th&#y bố đang.... Sáng hôm sau, bố hỏi "Hôm qua bố gi&#i thích th&# con có hi&#u ko?". Con trả l&#i "Giai c&#p t&# b&#n thì đ&#u c&#i c&# giai c&#p lao đ&#ng, trong khi đó chính quy&#n ng&# say không bi&#t gì, t&#ng lai thì đ&# d&#y, nhân dân không bi&#t làm gì "

TRÚNG MÁNH

Một cô trẻ trung trẻ ng trẻ o đi xe ôm, đang đi cô ta b&#ng nói với tài xế : - Chà! Sài gòn m&#i có 10 năm mà thay đ&#i quá ! Ông tài xế t&#ng vô mánh g&#p Việt ki&#u nên m&#i hỏi : - D&# ! v&#y ch&# Cô &#n&#c nào m&#i v&# v&#y ? - À ...Em &# tù m&#i ra..

□

LÀO

Ai cũng bi&#t là Việt Nam và Lào là anh em. Nhưng một s&# th&#t ph&#p hàng là: Cái gì t&# &# Việt Nam cũng gán cho cái mác Lào. - Đôi dép mang g&#m nh&#t, r&# nh&#t là đôi dép Lào (15k 2 đôi).. - B&#nh thì có b&#nh lang ben, h&#c Lào. - Cái th&# thu&#c hút g&#m nh&#t cũng là thu&#c Lào. - C&#n gió kh&#c nghi&#t nh&#t cũng g&#i là gió Lào. Và .... có một ông doanh nhân n&# ng&#i Lào sang Việt Nam làm việc cũng đã lâu. Trong một chuyến đi công tác Hà L&#i, trên xe buýt, ông ta ng&#i chung với 1 ng&#i Hà L&#i. Sau khi đ&#n tr&#m đ&#ng, ng&#i Hà L&#i kia phát hi&#n là đôi dép mình không cánh mà bay. Ông ta la lên: "th&#ng Lào, th&#ng Lào l&#y"

□

HỒN HỒ

Một nhân viên cửa hàng bán quần áo siêu thị mua đồ. Thấy cô ta khá xinh đẹp, chợt tìm vui vẻ:
- Tôi cho cô giá thật để cô bớt nhé. Thấy mai mua tôi còn vào bán quần áo, cô có sẵn số cho tôi để bớt không? - Đương nhiên rồi, em sẽ lau chùi, tìm mua cho anh yên giấc - Trời ơi, thật không em, vậy để mai anh đi xin nhập quần áo...À nè, tìm em ở khoa nào? - Anh cứ hỏi cô Bi, nhà họ lý phải về nhà xác!!!

□

THÀNH CÔNG

Lúc 5 tuổi thành công có nghĩa là ... không đá dấm.
Lên 10 tuổi thành công là ... bớt đi xe đạp.
Đến 16 tuổi thành công là ... có nhiều bạn bè.
Khi 20 tuổi thành công là ... có 1 người yêu mình.
Đến 40 tuổi thành công là ... riêng như tiền bạc
Lên 50 tuổi thành công ... vẫn là riêng như tiền bạc.
Lúc 60 tuổi thành công là ... vẫn có 1 người yêu mình.
Sang 70 tuổi thành công là ... vẫn đi được xe đạp.
Qua 80 tuổi thành công là ... vẫn có nhiều bạn bè, và
Khi 85 tuổi thành công là ... không đá dấm!

LỜI DẶN CỦA LENIN

Fidel Castro[*] đang hùng hồn diễn thuyết tại hội thảo trong bài phát biểu dài sáu tiếng của mình. Về diễn thuyết ông vừa đưa ra người chủ tịch mới mới ghi “thứ 8 bên trái, hàng 17 từ dưới lên”. Công an tiến vào và lập tức áp tải người người về trí đó ra ngoài, trong khi bài phát biểu vẫn được tiếp tục. Sau buổi họp, người ta chúc mừng Fidel Castro đã phát hiện ra viên gián điệp.

“Làm sao để chúng tôi phát hiện được họ?” người chủ tịch hỏi.

"R&#t đ&#n gi&#n," Castro tr&# l&#i. "Lenin đ&# d&#y chúng ta, k&# thù c&# a Ch&# nghĩa Xã h&#i không bao gi&# ng&#."

THÁNH

Bác Đ&# M&#i và bác Lê Đ&#c Anh v&#n là m&#t c&#p bài trùng, m&#t bác là T&#ng bí th&#, m&#t bác là Ch&# t&#ch n&#c. Ch&#ng may m&#t hôm bác M&#i đ&#t ng&#t t&# tr&#n, bác Anh th&#ng ti&#c l&#m. Bác Anh quy&#t đ&#nh làm tang l&# c&#a b&#n thêm ph&#n long tr&#ng. Bác dùng r&#t nhi&#u ti&#n c&#a mình &# ngân hàng Th&#y Sĩ đ&# dứt l&#t cho CNN, yêu c&#u CNN vi&#t bài v&# bác M&#i, trong đó ph&#i ca ng&#i "bác M&#i là m&#t v&# thánh".

CNN nh&#n ti&#n dứt l&#t và h&#a s&# vi&#t bài. Hôm tang l&# bác M&#i, CNN đ&#ng m&#t bài trong đó có đ&#n: "Đ&# M&#i là m&#t nhà lãnh đ&#o ngu d&#t, đ&#c đoán và chuyên quy&#n, nh&#ng so v&#i Lê Đ&#c Anh, Đ&# M&#i là m&#t v&# thánh!".

H&#C ÍT, H&#C NHI&#U

&# làng Ít n&# (DDTH) có l&# đ&#m v&# gán ch&#ng t&# bé. Năm đó đôi v&# ch&#ng tr&# Na (Yuna) - Soan (Swan) sinh đ&#c đ&#a con gái. V&# ch&#ng Na Soan nghèo nh&#ng đ&#c cái đ&#a bé sinh ra xinh x&#n c&#c k&#. Ti&#ng lành đ&#n xa, nhà Bá Tín (Tinman) giàu có &# làng bên nghe ti&#ng li&#n nh&# c&#u em bên v&# tên Văn Nh&# Lê, v&#n quen bi&#t v&#i Na Soan t&# lâu đ&#n đ&#m cho con trai mình. N&# anh r&#, Lê ta li&#n đ&#n nói chuy&#n v&#i v&# ch&#ng Na Soan:

- Này, thằng cháu tôi năm nay 2 tuổi, ông thầy thế nào? Anh Tín nhà tôi tính mang phong bì sang d&#m ngõ, nh&#ng nh&# tôi đánh ti&#ng tr&#c.

Na nghe thế tức giận lắm, ch&# tay vào mặt Lê ta mà m&#ng:

- Cái thằng Lê lai t&#o này sao mà hôm th&#, mà th&# tính xem, con gái tao cu&#i năm nay m&#i 1 tuổi, thằng cháu mà 2 tuổi, g&#p đôi tuổi con gái tao. Thế đ&# con gái tao 20 tuổi thì thằng cháu mà 40 tuổi, ch&#nh l&#ch nh&# v&#y thì g&# th&# đ&#ch nào đ&#c.

Soan ng&#i bên c&#nh ch&#ng t&# n&#y nghe thầy 2 ch&# phong bì đã lòng ph&#p ph&#ng, nh&#ng nghe ch&#ng m&#ng Lê v&#y thì quay l&#i v&#c ch&#ng:

- ời gi&#i ời, cái anh này đúng là dân h&#c ít. Anh tính sai b&#t r&#i. Anh nh&#m l&#i xem: Con gái mình năm nay 1 tuổi, thằng cháu anh Lê 2 tuổi. Sang năm, con mình 2 tuổi, v&#a b&#ng th&#ng cháu anh Lê, làm gì có ch&#nh l&#ch mà không b&#o g&# đ&#c. Anh đúng là ng&#i đ&#i, th&#o nào ch&# bao gi&# th&#y nh&#n đ&#c cái phong bì c&#

ời

TUYỆT TÌNH

ời

M&#t anh lính M&# Iraq nh&#n đ&#c th&# c&#a ng&#i yêu ời nhà, nói r&#ng cô không còn ch&#u đ&#c s&# chia c&#t gi&#a hai ng&#i, đ&# ngo&#i tình 2 l&#n và nay mu&#n ch&#m đ&#t v&#i anh. Cô yêu c&#u anh tr&# l&#i th&# t&# - ời nh&# mà hai ng&#i đã trao đ&#i v&#i nhau tr&#c đây.

B&#c mình, anh lính yêu c&#u các b&#n đ&#ng ng&# đ&#a t&#t c&# ời nh&# c&#a b&#n gái, ch&# em gái, h&# hàng xa cho mình, t&#ng c&#ng h&#n 50 t&#m. Anh b&# t&#t c&# vào phong bì cùng v&#i lá th&# :

"Chào cô,

R&#t ời y làm ti&#c vì tôi không nh&# ra cô là ai. Xin hãy ch&#n trong đ&#ng ời nh&# này b&#c hình c&#a cô, g&#i l&#i cho tôi và tôi đ&#m b&#o cô s&# nh&#n đ&#c t&#t c&# th&# và ời nh&# c&#a mình!

Chúc vui"

□

KHOA HỌC CHẾ A GIỚI THÍCH ĐỒ C

Khi nh&#n ch&#c T&#ng bí th&# Đ&#ng CS Trung Hoa, H&# C&#m Đào b&#n tri&#u t&#p các T&#ng bí th&# các Đ&#ng CS còn sót lại là Việt Nam, Cuba và B&#c Hàn t&#i đ&# ki&#m tra lại ki&#n th&#c. Cuba và B&#c Hàn vào thi tr&#c. H&# C&#m Đào h&#i Fidel lại Kim Nhật Thành ba câu hỏi gi&#ng nhau:

- Đ&#i chi&#n th&# gi&#i lại n th&# nh&#t x&#y ra vào th&#i gian nào? - D&#, t&# 1914 đ&#n 1918.

- Ai là nh&#ng lãnh t&# c&#ng s&#n th&# gi&#i? - D&#, Karl Marx và Lê Nin.

- Đ&#ng chí có tin là có ma không? - D&#, Đ&#ng b&#o không, Dân b&#o có, còn khoa học chế a giới thích đồ c .

R&#t hài lòng, H&# C&#m Đào b&#o Fidel ra hỏi đ&#ng chí Nông Đ&#c M&#nh vào thi. H&#i run, đ&#ng chí M&#nh níu tay Fidel hỏi nh&#:

- Đ&#ng chí C&#m Đào hỏi cái gì th&#?

Fidel trả lại:

- Hỏi đi lại m, đ&#ng chí chế c&#n nh&# lại y 3 câu trả lại nh&# th&# này là chế chế n đ&#u rồi...

V&#a lại m nh&#m 3 câu trả lại, Nông Đ&#c M&#nh yên chí vào phòng ki&#m tra. Ra chi&#u quan tâm, H&# C&#m Đào hỏi:

- Anh trở thành công nhân bí ẩn năm nào? - Đầu năm 1914 – 1918 (hồi sinh sống, những người Công nhân Đoàn viên hồi sinh)

- Họ bắt đầu anh tên gì? - Đầu, Karl Marx và Lênin.

- Anh có điên không đấy? - Đầu, Đương nhiên không, dân chúng có, còn khoa học chưa ai thích đầu óc!

SỰ THẬT

Hành khách trên chuyến xe khách nhìn thấy một con trâu điên to lớn đang đuổi theo em bé gái chừng 13 tuổi. Có hai đang chạy về hướng chiếc xe khách. Mọi người run sợ lo cho tính mạng của em bé. Bỗng nhiên trên xe có một người đàn ông nhảy xuống, chạy thẳng về hướng con trâu, chụp lấy hai sợi dây nó rồi ghì đầu nó xuống đất và bắt ngang một phát, làm con trâu gãy cổ nằm chết lăn quay.

Một hành khách khác chạy lại về phía:

- Tôi là phóng viên báo Nhân Dân! Có gần hai chục năm lăn lóc trong nghề này tôi chưa từng thấy ai can đảm và dũng cảm như ông cả! Xin ông cho biết tên tuổi, nghề nghiệp để tôi sẽ đăng tin nóng sốt này lên trang nhất ngày mai! Tôi tin là mọi người sẽ vô cùng ngưỡng mộ và anh hùng đã cứu đầu óc em bé kia!

- Tôi tên là Tèo, chưa có nghề nghiệp gì cả vì mới đi học và tôi trốn đi học!

Đúng như mọi người phóng viên hứa! Ngày hôm sau trên trang nhất tờ Nhân Dân có đăng báo tin có tên như sau:

"TÊN NGƯỜI QUÂN VÀ ĐANG C THA ĐÃ GIẾT CON BÊ CON CỦA MỘT BÉ GÁI CHẶN BÒ!"

□

AI GAN H N AI

Đài BBC ph ng v n m t ng i Vi t Nam v t biên b ng m y cái thùng phi k t i v i nhau thành bè:

“Th a ông, sao ông gan nh v y, ông dám vu t bi n b ng nh ng cái thùng phi?”

“Tôi ch a gan m đâu, nh ng th ng i còn gan h n tôi nhi u.”

ĐA Đ NG HAY KHÔNG?

Trung ng Đ ng c cán b xu ng nông thôn đ thăm dò ý ki n xem dân chúng có đ ng ý là Vi t Nam nên đa đ ng hay không. M t cu c ph ng v n gi a m t cán b Đ ng (CB) và m t ng i dân (ND) đ c ghi nh n nh sau:

CB: “Theo ông, Vi t Nam có nên đa đ ng hay không?”

ND: “Đa đ ng là gì?”

CB: “Là đ t n c này ngoài Đ ng C ng s n s có thêm nh ng đ ng khác.”

ND: “i gi i ôi! M t đ ng đã kh th y m r i, đa đ ng ch c ch t luôn.”

BIA ÔM VÀ XE H I

Hai ng i đàn ông nói chuy n v i nhau. M t ng i b o:

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

- Này, có tiền và không có tiền đúng là khác nhau mà t tr i m t v c c u .

- Cậu nói th là có ý gì?

- Ai có tiền thì đi xe h i, u ng bia ôm. Còn ai không tiền thì c l m cũng ch đi xe ôm và u ng bia h i thôi!

□

□ CÔNG B NG

□

Tèo đ ng ng ng c a nói v i chàng trai đang tán t nh ch gái.

- Em nhìn th y anh ôm hôn ch em.

- Nói nh thôi, cho em 10.000 đ ng nè.

- C m n anh, tr l i anh 5.000 đ ng.

- Th ng này ngoan th t.

- Không, em ch mu n công b ng, các anh khác cũng ch tr em có 5.000 đ ng.

□

EM Đ P

M t chàng trai ra ti m đ t bánh nhân d p sinh nh t b n gái. Ng i bán bánh h i chàng trai mu n ghi lên bánh.

Chàng trai tr l i:

- Ông vui lòng ghi giúp: □ ph n trên "Em không h già đi". Còn □ ph n d i thì ghi:

"Em ch đ p h n lên".

T i hôm đó khi m bánh sinh nh t, cô gái cùng t t c m i ng i đ c th y dòng ch ghi trên bánh:

"Em không h già đi □ ph n trên. Em ch đ p h n lên □ ph n d i"

Đi máy bay và ăn tối ở Việt Nam

Trong dịp Tết, trên một chuyến bay về Việt Nam, có một bà s&#n s&#n t&#ng m&#o nhìn rất ngu&#u mua vé hạng cá k&#o (“coach”) nhưng nh&#ng nh&#t đ&#nh c&#ng i&# hàng gh&# hạng nh&#t (“first class”). Ng&#i n&# t&#p viên (“stewardess”) nh&# m&#t ng&#i thông d&#ch t&#ng Việt gi&#i thích cho bà ta là gh&# hạng nh&#t ch&# dành cho ng&#i mua vé hạng nh&#t mà thôi. Nhưng bà ch&#ng lạ n&#y n&#i nóng:

- Tôi thích ng&#i ở cái gh&# r&#ng rãi n&#y. Tôi nh&#t đ&#nh không đi đâu cả. Ai muốn làm gì thì làm! Ng&#i t&#p viên ph&#i m&#i ông phi công ph&# (“co-pilot”) ra gi&#i thích. Nhưng cũng không thay đ&#i gì đ&#c.

Sau cùng, ông phi công trưởng (“captain”) đ&#c m&#i đ&#n đ&# gi&#i quy&#t v&#n đ&# là lạ m&# khó x&# n&#y. Không biết ông phi công trưởng này nh&# ng&#i thông d&#ch nói cái gì (?) mà bà ch&#ng lạ đ&#i ra hạng gh&# hạng cá k&#o ở đ&#ng sau ngay t&#c thì. Cô n&# t&#p viên và ông phi công ph&# đ&#u cùng ng&#c nhiên h&#i:

- “Captain” đã nói cái gì với bà ta mà có kết quả ngay vậy?
Ông phi công trưởng nói:

- Tôi nói với bà ta là gh&# hạng nh&#t này không bay về Việt Nam.

Đu năm chán đời

Vài ngày sau khi t&#t, trong m&#t quán r&#u ng&#i ta nh&#n ra là có m&#t anh chàng không th&#y u&#ng r&#u mà c&# ng&#i nhìn ly r&#u đ&#y c&#a anh ta m&#t cách r&#t thi&#u n&#o. Có m&#t tên du đ&#ng b&#c vào quán, th&#y ng&#a m&#t quá, gi&#t l&#y r&#u và u&#ng c&#n. Anh chàng thi&#u n&#o này ch&#t khóc òa lên làm tên du đ&#ng l&#y làm l&#. Th&#y cũng t&#i nghi&#p, tên du đ&#ng nói:

- Thôi đi cha n&#i! Làm gì ph&#i khóc. Tôi u&#ng ly r&#u vì th&#y ng&#a m&#t quá. Đ&# tôi mua cho cha n&#i m&#t ly r&#u khác. Đ&#n ông con trai có chuy&#n ch&#ng đ&#ng gì mà khóc là sao?

Ng&#i đàn ông tr&#i:

- Không ph&#i nh&# anh nghĩ đâu. Hôm nay là ngày đ&#n t&#i nh&#t c&#a cu&#c đ&#i tôi. S&# là sau m&#y ngày t&#t nh&#t vui ch&#i, sáng nay ph&#i đi làm tr&#i. Tôi đ&#n s&# b&# tr&#. Đ&# th&# tôi l&#i ng&# g&#c trong lúc làm vi&#c cho nên bị ông ch&# h&#ng đ&#i vi&#c. Khi ra bãi đ&#u xe thì cái c&#a tôi b&# ai đánh c&#p m&#t tiêu r&#i. Tôi đành ph&#i đón taxi đ&# đi v&# nhà. Taxi đi r&#i, tôi m&#i nh&# là đã đ&# quên cái c&#p có r&#t nhi&#u gi&#y t&# quan tr&#ng c&#a tôi trên xe taxi. B&#c vào nhà, tôi l&#i b&#t g&#p v&# tôi đang ng&# v&#i anh làm v&#n... Tôi th&#y chán đ&#i quá, vào quán r&#u này, gi&#i m&#t ly r&#u và b&# đã thu&#c đ&#c vào. Tôi đang phân vân không bi&#t có nên u&#ng hay không thì anh đã dành l&#y u&#ng c&#n h&#t r&#i....

Bú s&#a m&#

M&#t thi&#u ph&# mang m&#t em bé s&# sinh vào khám t&#ng quát t&#i m&#t văn phòng bác sĩ nhi khoa. Sau khi khám em bé xong, bác sĩ nói:

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

- Cháu bé thi&#u cần r&#t tr&#m tr&#ng. Không hi&#u là bé bú s&#a m&# hay bú s&#a chai?

Ng&#i thi&#u ph&# tr&# l&#i:

- Cháu bú s&#a m&#.

Bác sĩ nói:

- Th&# thì xin bà ng&#i trên gh&# này; c&#i áo ra đ&# tôi khám xem.

Sau khi xoa n&#n bóp... khám r&#t k&# l&#ng b&# ng&#c c&#a thi&#u ph&#, bác sĩ k&#t lu&#n là:

- Cháu bé thi&#u cần, l&#n không n&#i là ph&#i r&#i. Bà ch&#ng có s&#a gì c&#.

Thi&#u ph&# tr&# l&#i:

- Bác sĩ nói r&#t đúng, b&#i vì tôi là dì c&#a nó.

M&#n \$2000 v&# ăn t&#t &# Vi&#t Nam

M&#t anh chàng tr&# b&#nh bao s&#p v&# Vi&#t Nam ăn t&#t trong 2 tu&#n l&#. Anh ta đ&#n m&#t nhà băng và mu&#n \$2000.00 ti&#n m&#t. Th&# t&#c m&#n ti&#n đòi h&#i ph&#i có cái gì th&# chân (“collateral”) ch&#ng h&#n nh&# tài s&#n, v&#t quý giá... Anh chàng cho nhà băng bi&#t là anh ta s&# th&# chân chỉ&#c xe “Mercedes” m&#i toanh c&#a anh. Sau khi giao xe, chìa khóa cho nhà băng, anh ta ký các gi&#y t&# n&# và nh&#n \$2000.00.

Truyện C

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Hai tuần sau, trở về tới Việt Nam, anh ta đến trả nhà băng số tiền \$2000.00 cùng với \$15 tiền lãi (interest). Nhân viên nhà băng có thắc mắc là:

- Tại sao ông là chủ mất chiếc xe đắt tiền như vậy mà ông chỉ cần vay có \$2000.00?

Anh ta trả lời là:

- Làm cách nào tôi có thể gửi chiếc xe trả giá gần \$100.000.00 này một cách an toàn trong 2 tuần lễ mà chỉ tốn có \$15.00?

Truyện CHIM

□

Bên ngoài khách vào một quán ăn lịch sự. Họ lên lầu cho kín đáo, yên tĩnh.

Trong khi chờ món ăn, cô chiêu đãi viên "tiếp thị bia" tiến lên hỏi bạn và khách:

"Em rót bia cho mấy anh nhé?" - Cô nhoẻn miệng cười tươi rói.

Trở lại căn phòng tuy tiện nghi, bạn và khách nhìn qua nhìn lại tham khảo ý kiến lẫn nhau. Anh A liền nói với cô gái:

- "Xin lỗi, em quý danh là gì, ở đâu, anh không nhớ nhé?"

Cô ta cười, rằng trả lời, đưa ra một số:

- "Hỏi quê... trả lời xanh dâu/ Hỏi tên... trả lời bạn đưa đã xa".

Anh B nghe thấy, vội hét ùi:

- "Úi chà chà! Lỗi thu của anh. Tuy tiện nghi. Có rót bia của em đi".

- "Đúng. Cảm ơn quý anh".

Và, thấy là họ dùng bia của cô gái tiếp thị. Anh C đơn điệu:

- "Lấy thêm ly. Em cùng ngồi đây uống cho vui".

- "Đúng".

Thấy là bàn có thêm một bông hồng giấy a đám sôi đá. Anh D mỉm cười cười ly, nhìn xét:

- "Coi bạn em học gì nhé!".

Cô cười. Đúng là cô ta "ăn tiền" có một số. Nhìn cười như thấy cái bóng bẻm, cười hút ngó người khác té nhào:

- "Em cũng học một. Nói chuyện cho vui mà. Quý anh không phiền chứ? Chắc quý anh học gì ở trường thì phải?"

Anh A xoa bụng ngó nhìn người, cười tình khiêm tốn:

- "Cũng đừng ngại. Ai hỏi gì nói nôm. Nhặt là lãnh vực văn học. Không bao giờ bắt".

- "Thật là quá giỏi rồi. Vậy, em đưa các anh về lĩnh vực văn học nhé?"

Nghe th&, c& bàn nh& n nh&o h& n lên, m&ng r& n nh& cá g&p n& c. T&i vì h& là nhà giáo, nhà th&, nhà văn c&...H& c&ng ly chúc m&ng th&ng l&i, và ch& đ&i th& thách t& phía hoa h&ng.

Cô gái l&i c& i, gi&ng êm nh& nhưng:

- “N&u có m&t ông kh&a thân – Cô c& i c& i nói ti&p – Ông ta cũng m&t ông n&a cũng kh&a thân...V& t&c ng&, ông bà ta nói sao?”. B&n khuôn m&t c&a b&n v& khách đ&u nh&n nh&u c&. H& không tìm ra câu t&c ng& nói v& tr&ng h&p hy h&u này.. H& bí r&...

Anh C nói đ&t khoát:

- “Chúng tôi thua. Cô gi&ng đi. N&u đ&t yêu c&u vẫn h&c, chúng tôi u&ng mãi Tiger đ&n chi&u”.

Cô ta bình tĩnh đáp:

- “Quân t& nh&t ngôn đ&y nh&. Đây, m&t ông kh&a thân, cũng trên l&ng m&t ông cũng kh&a thân...Lúc &y, t&c ng& nói r&ng: **“G&y ông đ&p l&ng ông”**.

Úi tr&i! Đúng quá đi ch&.. C& bàn c& i r&. Quân t& nh&t ngôn. Rót thêm bia. V&a rót bia, cô ti&p th& v&a đ& ti&p:

- “Này các anh nhé, cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta nh&y t&om xu&ng ao, t&c ng& nói sao nào?”

B&n khuôn m&t c&a b&n v& khách v&n c& ti&p t&c nh&n nh&u. H& l&i bí r&... Yêu c&u đáp án.

Cô ta c& i t&m t&m, đáp:

- “Ông kh&a thân mà nh&y xu&ng ao, t&c ng& b&o r&ng: **“Chim sa cá l&n”**.

C& bàn l&i c& i nh& pháo. Úi tr&i! Đúng quá đi ch&. Cá trông th&y h&i quá, ph&i l&n. Th&a th&ng xông lên, cô ta đ& ti&p:

- “Th&a quý anh, cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta ng&i lên hòn đá, t&c ng& b&o sao nào?”

B&n khuôn m&t thông minh kia l&i ti&p t&c nh&n nh&u trông đ&n t&c c& i. H& l&i bí r&...L&i đòi đáp án.

Cô gái thông th& tr& l&i:

- “Ông kh&a thân ng&i lên hòn đá, lúc &y t&c ng& phán r&ng: **“Tr&ng ch&i đá”**.

C& bàn l&i c& i nh& T&t.

Ông D tuy thua nh&ng v&n h& h&:

- “Đúng quá đi ch&. Tr&ng này không b& đ& c! H&t r&i à?”.

Cô gái c& i:

- “Cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta ng&i ti&u, t&c ng& b&o sao nào?”

B&n khuôn m&t sáng l&n l&i nh&n nh&u th&m th&ng. H& ti&p t&c bí r&...Đòi cô ta cho đáp án.

Cô gái tr& l&i ngay:

- “Ông kh&a thân ng&i ti&u, t&c ng& g&i là **“Đ&t l&nh chim đ&u”**.

C& bàn c& i r&.

Chà! Qu& là vui quá h&!

Các v& kia còn kém v& “t&c”... ng& nhi&u l&m! Trình đ& thua m&t cô “ti&p th& bia”.

Vì sao nai có s&ng

Hai v& ch&ng n& đi ch&i th&o c&m viên. Khi đi ngang chu&ng c&p, h&ng đ&n viên nói: “Th&a quý v&, c&p là m&t loài m&nh m&, chúng có th& giao hoan kéo dài t&i 45 phút”.

Cô v& li&n quay qua anh ch&ng:

- Anh th&y ch&a, 45 phút đó!

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Đ&#n chu&#ng s&# t&, h&#&#ng d&#n viên nói ti&#p:

- S&# t&# thì cũng kh&#e, chúng có th&# c&# m c&# t&# i 30 phút.

Cô v&# nhéo ông ch&#ng:

- Đ&#... t&# i 30 phút l&#n!

Ngang chu&#ng n&#i, h&#&#ng d&#n viên nói:

- Còn n&#i thì ch&# có 5 phút thôi.

Ng&#&#i ch&#ng li&#n ng&# cô v&#:

- Em th&#y ch&#a, ch&# có 5 phút thôi!

Cô v&# li&#n n&#t l&#n:

- Chính vì v&#y nên n&#i m&#i m&#c s&#ng!

Cười qua tay bác H&#

Đ&# M&#t c&# già n&#, vì nghèo mà không bi&#t làm sao có ti&#n ăn t&#t, nên m&#i bu&#i tr&#a bà vào nhà th&# đ&#c kinh và c&#u nguy&#n.

M&#y chú cán b&# VC th&#&#ng th&#y bà vào nhà th&# lúc tr&#a v&#ng ng&#&#i thì sinh nghi, không ch&#ng bà liên l&#c gì v&#i ông cha.. Nên chúng chia nhau rình r&#p.

Vì bà đ&#c kinh r&#t s&#t s&#ng và th&#&#ng q&#y đ&# cu&#i nhà th&# nên b&#n cán b&# nghe đ&#&#c tr&#&#c khi ra v&# bà c&#u nguy&#n nh&# sau:

- L&#y Chúa cho con m&#&#i ngàn đ&#ng đ&# con có ti&#n lì xì cho cháu.

Th&# là chúng có k&# ho&#ch kh&#n tr&#&#ng: ki&#m cho ra 10000 b&#c. 3 cán b&# móc túi ra chung nhau, t&#ng c&#ng m&#i có 6000.

Ngày hôm sau chúng lén vào tr&#&#c đ&#n n&#i bà th&#&#ng q&#y, b&# 6000 vào phong th&# và c&#n th&#n đ&# "Bác H&# thân t&#ng bà c&#" r&#i đ&# n&#i bàn q&#y. Sau đó, 4 đ&#a tìm n&#i đ&#n n&#p đ&# h&# h&#i ch&#ng ki&#n thành q&#a tuyên truy&#n.

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Hôm y bà c vào và th y bì th , m ra đ m đ c 6000 đ ng. Xem l i bì th thì th y có ch bác H đ t ng nh trên, bà m i c u nguy n v i Chúa nh sau:

- L y Chúa, con cảm n Chúa đã cho con ti n nh ng l n sau xin Chúa cho Thiên th n mang th ng t i con, ch đ ng trao qua tay bác H , l n này con thi t m t 4000.

Gi i quy t theo ki u đàn ông

M t sĩ quan v nhà, th y v ngo i tình, ông bình tĩnh nói v i tình đ ch:

- Anh ra ngoài, chúng ta s gi i quy t theo ki u đàn ông.

Sau đó, ông ta đ ngh b n hai phát đ n, r i hai ng i gi ch t, n u bà v ôm xác ai, ng i đó s l i v i bà ta. Nghe ti ng súng n , bà v m c a ra xem r i quay vào nhà kêu to:

- Anh i, chui ra đi. C hai th ng ng c đ u ch t c r i.

Bu n

M t ông than th v i b n.

- Tôi bu n qua ông , có th ng con m i tí tu i đ u mà đã nghi n r u r i !

- Th thì tai h i quá !V y bây gi anh tính sao ?

- À... gi thì tui đành ph i t đi mua r u thôi ,ch sai nó đi mua lúc v đ n nhà ch còn m t n a !!?!...

Nh u say

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Một chú sau một trận nh&#u say b&#t nh&#e, r&# b&#n cùng m&#m v&# nhà và gi&#i thi&#u:

- Gi&#i thi&#u v&#i c&#u đây là phòng khách nhà t&#.
- L&#ch s&# th&#t!
- Còn đây là nhà b&#p.
- Ồ, quá đ&#p !
- Còn đây là phòng ng&# c&#a v&# ch&#ng t&# ,
- R&#t ồ m cúng!
- C&#u th&#y đ&#y trên gi&#ng là v&# t&# và t&#.
- Ồ ... Ồ ...

Truyện An

Một bệnh nhân bệnh căn bệnh hiểm nghèo cần gặp ngay hai bác sĩ vì mong muốn biết tình trạng thực sự về căn bệnh của mình.

- Bệnh nhân: Xin bác sĩ hãy nói thật. Có may mắn cho cha khi cha tôi là bao nhiêu?

- Bác sĩ bình tĩnh trấn an: 100%. Nhưng ghi nhận ý h&#c cho th&#y r&#ng c&# m&#i ng&#i m&#c ch&#ng bệnh như ông thì có chín ng&#i ch&#t. Cha của ông là ca th&# m&#i mà tôi cha, không có bệnh nhân nào trong 9 ca trị c&#ng sót. Th&#ng kê r&#t chính xác. Th&#nên, ông nhất đ&#nh s&# khi bệnh.

Vấn đề

Hai ng&#i b&#n tâm s&# v&#i nhau. "Bạn quá c&#u à. Với t&# c&# nh&#c t&#i m&#y ng&#i ch&#ng cũ của cô y".

"Th&# là còn may mắn. Với t&# t&# h&#n kia. Cô y c&# luôn m&#m nói t&#i m&#y anh ch&#ng t&#ng lai".

Ng&#i đ&#u tiên

Sau buổi i&# , cha đ&#o h&#i m&#t đám đông các con chiến đàn ông của mình:

- Ai trong số các con không hài lòng với việc của mình, hãy đứng dậy?

Tất cả nh&#t t&# đứng dậy, ch&# m&#t ng&#&#i v&#n ng&#i yên t&#i ch&#. Cha đ&#o l&#i g&#n anh ta thân m&#t nói:

- Chúa dậy, m&#i ng&#&#i hãy th&#&#ng yêu và hài lòng với việc của mình. Con thật đáng khen. Ti&#c là trên đ&#i ng&#&#i nh&# con còn hi&#m, th&#m chí con là ng&#&#i đ&#u tiên ta g&#p ...

- Th&#a cha- Ng&#&#i kia đ&#p- Con không dám nh&#n l&#i khen của cha &#. S&# là con b&# v&# đánh qu&#, không đứng dậy đ&#&#c!

Ki&#p con Ng&#&#i (Ki&#p đàn ông thì đúng h&#n)

Khi Chúa t&#o ra con l&#a, Ng&#&#i phán: "Ng&#&#i s&# làm m&#t con l&#a có trí tuệ khiêm t&#n, làm việc qu&#n qu&#t t&# sáng s&#m t&#i t&#i m&#t, th&# nh&#ng gánh n&#ng o&#n l&#ng mà ch&# đ&#&#c ăn c&#. Bù l&#i nh&#ng v&#t v&# đó, ng&#&#i s&# đ&#&#c s&#ng t&#i 50 năm".

Con l&#a trả l&#i:

- S&#ng nh&# v&#y 50 năm thì thật là kh&#n kh&#. Xin Ng&#&#i cho con s&#ng không quá 20 năm thôi.

Chúa ch&#p thu&#n &#&#c nguy&#n của con l&#a. Ng&#&#i tiếp tục t&#o ra con chó và nói với nó:

- Ng&#&#i s&# trông coi n&#i &#, b&#o v&# tài s&#n của con ng&#&#i, k&# s&# coi ng&#&#i là b&#n h&#u thân thiết nhất. Ng&#&#i s&# ăn c&#m th&#a canh c&#n của h&#n và s&#ng 25 năm.

Con chó đ&#p:

- C&#m &#n Ng&#&#i! Nh&#ng s&#ng ki&#p con chó trong 25 năm là m&#t hình phạt quá nặng. Xin Chúa cho cu&#c đ&#i con ch&# kéo dài đ&#&#i 10 năm thôi!

L&#i th&#nh nguy&#n của con chó đ&#&#c ch&#p nh&#n. Th&# r&#i, Chúa t&#o ra con kh&# và b&#o nó:

- Ng&#i sinh ra làm ki&#p con kh&#. Ng&#i s&# đánh đu t&# cây n&# qua cây kia, hành đ&#ng nh&# m&#t gã ng&#c. Ng&#i s&# có b&# đ&#ng t&#c c&#i, chuyên làm trò c&#i cho thiên h&#. Tu&#i th&# c&#a ng&#i là 20 năm.

Con kh&# t&# n Chúa r&#i than th&#:

- Cu&#c s&#ng nh&# th&# kéo dài t&#i 20 năm th&#t là m&#t c&#c hình. Xin ng&#i cho con s&#ng 10 năm thôi.

Chúa nhân t&#ch&#p nh&#n l&#i th&#nh c&#u. Ng&#i ti&#p t&#c t&#o ra con ng&#i r&#i phán:

- Ng&#i là con ng&#i, sinh v&#t cao c&#p duy nh&#t bi&#t đi trên đôi chân &# trái đ&#t này. Ng&#i s&# s&# đ&#ng trí tu&# đ&# làm ch&# m&#i sinh v&#t trên th&# gi&#i.. Ng&#i s&# th&#ng tr&# đ&#a c&#u và th&# 20 năm.

Con ng&#i c&#u xin:

- Th&#a Chúa! Ki&#p ng&#i 20 năm th&#t quá ng&#n ng&#i. Xin Ng&#i hãy ban cho con 20 năm mà con l&#a đã t&#ch&#i, 15 năm mà con chó không ch&#u nh&#n và 10 năm con kh&# v&#t b&#.

Th&# là, Chúa cho ng&#i đàn ông s&#ng 20 năm làm ki&#p con ng&#i. K&# đó, anh ta l&#y v&# và s&#ng 20 năm ki&#p con l&#a, làm vi&#c qu&#n qu&#t v&#i nh&#ng gánh n&#ng trên l&#ng. Ti&#p theo, khi có con, anh ph&#i s&#ng 15 năm ki&#p con chó, trông coi nhà c&#a và x&#i nh&#ng đ&# ăn th&#a mà l&# con đ&# l&#i. 10 năm cu&#i đ&#i, anh ta s&#ng ki&#p con kh&#, hành đ&#ng nh&# m&#t gã ng&#c đ&# mua vui cho l&# cháu.

Chuyên viên

M&#t chuyên viên c&#a m&#t hãng làm áo da có r&#t nhi&#u năm kinh nghi&#m cho đ&#n đ&#i trong đêm

t&#i ho&#c ban ngày mà b&#t kín đôi m&#t, anh v&#n phân biệt đ&#c da c&#a m&#i lo&#i thú v&#t. Một hôm, sau m&#t b&#a ti&#c linh đình trong h&#ng, anh v&# nhà tr&# và tr&#o lên gi&#ng, l&#n ra ng&# bên c&#nh v&#. Đ&#n n&#a đêm, anh b&# bà v&# n&#m tóc l&#y v&#i v&# gi&#n d&#:

- Anh làm cái gi&#ng gì mà nói l&#m nh&#m su&#t c&# n&#a ti&#ng đ&#ng h&# v&#y?

- Anh nói gì?

- Anh nói: "Da c&#p 10,000 đô la, da beo 7,000, da ch&#n 6,000".

Th&# r&#i anh quay sang ôm tôi và s&# lên m&#t tôi, r&#i nói: "Da trâu 300 đô la..."

Đi u &#c cu&#i cùng

Có m&#t chi&#c xe buýt b&# tại n&#n l&#t xe, trên xe ch&# 20 ng&#&#i x&#u nh&#t th&# gi&#i và t&#t c&# đ&#u ch&#t h&#t, th&#ng đ&# th&#y t&#i nghi&#p nên m&#i sai m&#t v&# th&#n kêu nh&#ng linh h&#n đó l&#i ban cho m&#i ng&#&#i m&#t đi u &#c tr&#c khi cho đ&#u thai làm ng&#&#i. Và v&# th&#n kêu t&#ng ng&#&#i lên l&#n l&#t nói đ&#u &#c c&#a mình, ng&#&#i th&# nh&#t nói:

- Tôi ki&#p này làm ng&#&#i x&#u xí nh&#t th&# gi&#i th&#t t&#i thân, đi đâu cũng b&# ch&# x&#u, không ai th&#m l&#y, v&#y xin cho ki&#p sau tôi là ng&#&#i đ&#p nh&#t th&# gi&#i.

V&# th&#n ch&#p nh&#n đi u &#c và b&#ng nghe m&#t ti&#ng c&#&#i nh&# t&# phía cu&#i - ti&#ng c&#&#i c&#a ng&#&#i th&# 20. Đ&#n l&#t ng&#&#i th&# 2 r&#i th&# 3,4,5.....cũng v&#i đi u &#c t&#ng t&# ng&#&#i th&# nh&#t là mong mu&#n đ&#c làm ng&#&#i đ&#p nh&#t th&# gi&#i trong ki&#p sau, t&#t nhiên ai cũng tr&# nên r&#t xinh đ&#p sau đi u &#c c&#a mình. Và ti&#ng c&#&#i c&#a ng&#&#i th&# 20 lại c&#t lên sau m&#i đi u &#c c&#a m&#i ng&#&#i, nh&#ng ti&#ng c&#&#i m&#i lúc một l&#n, c&# m&#i l&#n nghe ti&#ng c&#&#i v&# th&#n r&#t ng&#c nhiên và th&#c m&#c không hi&#u vì sao nh&#ng v&#n lo làm nhi&#m v&# c&#a mình. Đ&#n l&#t ng&#&#i th&# 19 cũng v&#i đi u &#c đó thì ng&#&#i th&# 20 ôm b&#ng c&#&#i ng&#t ngh&#o, c&#&#i ha h&#, v&# th&#n b&#n kêu ng&#&#i đó đ&#n và h&#i:

- T&#i sao ng&#&#i c&#&#i d&# v&#y? B&#y gi&# là đi u &#c c&#a ng&#&#i đó, nói đi.

Ng&#i đó c&#i và nói:

- Đi u &# c c&# a tôi r&# t đ&# n gi&# n, tôi mu&# n cho nh&# ng ng&# i đó x&# u tr&# i.

Ng&# i l&# g&# c&# a trong đêm

Có m&# t cô gái có ch&# ng làm ca đêm, t&# i ng&# m&# t mình cho nên r&# t nh&# t và s&# ma.

Có m&# t đêm cô đang ng&# thì có ti&# ng g&# c&# a g&# p rút, cô li&# n th&# c gi&# c và l&# i g&# n c&# a h&# i v&# ng ra: "Xin l&# i ai đang g&# c&# a?". Có ti&# ng đàn ông l&# tr&# i: "Bà có th&# giúp tôi m&# t chuy&# n không?". Vì có m&# t mình và nh&# t nên cô &# y tr&# i: "Tôi không th&# giúp ông b&# t c&# gì đ&# c vì đêm quá khuya". R&# i cô ta quay vào ng&# ti&# p.

Sau đó, m&# i đêm đ&# u có ng&# i đàn ông &# y đ&# n g&# c&# a và h&# i cô ta cùng m&# t câu h&# i. Cô ta cũng đ&# u t&# ch&# i.

Cho đ&# n m&# t hôm cô k&# cho ch&# ng nghe vi&# c x&# y ra thì ông ch&# ng tr&# n an cô: "T&# i nay anh s&# xin ngh&# , &# nhà v&# i em, em c&# vi&# c m&# c&# a ti&# p h&# n và h&# i h&# n mu&# n gì? N&# u h&# n l&# ng qu&# ng anh s&# cho h&# n m&# t bài h&# c."

Đêm đó khi có ti&# ng g&# c&# a, ng&# i ch&# ng nh&# m đ&# y núp sau c&# a kêu v&# m&# c&# a. Vì có ch&# ng &# nhà cô v&# m&# nh đ&# n m&# c&# a và h&# i: "Ông mu&# n gì?"

Ng&# i đàn ông tr&# i: "M&# y hôm tr&# c tôi g&# c&# a tính nh&# bà kêu ch&# ng bà v&# nhà, vì h&# n đang ng&# v&# i v&# tôi. Còn hôm nay tôi sang cảm &# n bà vì có l&# bà đã kêu h&# n v&# r&# i. Hôm nay không th&# y h&# n sang n&# a, có v&# y thôi, xin chào bà".

Cô v&# ch&# t trần...

ĐÀN ÔNG VÀ "ĂN"

Ng&#i ta đã th&#ng kê đ&#c r&#ng, cu&#c đ&#i m&#t ng&#i đàn ông h&#u h&#t g&#n bó v&#i ch&# "ăn". Khi còn bé thì "ăn h&#c", l&#n thêm chút n&#a thì "ăn ch&#i", lúc có b&#n gái thì chăm chăm tìm cách "ăn th&#t". Ăn th&#t xong thì ph&#i "ăn h&#i" rồi "ăn c&#i", c&#i v&# ph&#i ti&#n hành "ăn n&#m". Khi v&# đ&#n k&# nguy&#t san đàn ph&#i "ăn chay" ho&#c "ăn v&#ng", sau khi v&# sinh em bé thì ph&#i "ăn kiêng", v&# già r&#ng rằng ph&#i "ăn cháo", xa thêm tí n&#a thì theo các c&# mà "ăn xôi". Khi u&#ng quá chén x&#n x&#n v&# nhà toàn là mùi r&#u, ăn nói b&#y b&#, b&# v&# la l&#i gi&#n d&# thì t&# ra "ăn n&#n". Khi g&#p th&#i k&# kinh t&# kh&#ng ho&#ng khó khăn, ki&#m vi&#c làm không ra thì "ăn h&#i".

THÍCH LÀM BÁC SĨ

Theo các bác sĩ có trách nhi&#m ch&#a tr&# cho nh&#ng b&#nh nhân b&# b&#nh tâm th&#n t&#i d&#ng trí vi&#n Biên Hòa thì b&#nh nhân tên Hoàng Đình L&#ng, m&#t thanh niên kho&#ng 26 tu&#i, quê quán &#n Th&#, sau h&#n m&#t năm đ&#u tr&# đã bình ph&#c g&#n nh&# hoàn toàn. Ng&#i ta nh&#n th&#y m&#i sinh ho&#t hàng ngày c&#a L&#ng t&# cách đi đ&#ng, ăn nói, c&# x&# đ&#u r&#t bình th&#ng, không h&# l&# ra b&#t c&# m&#t hành vi hay l&#i nói nào ch&#ng t&# tâm trí anh ta không đ&#c...yên &#n.

Vì th&#, b&#nh vi&#n quy&#t đ&#nh cho L&#ng xu&#t vi&#n, tr&# v&# nguyên quán. L&#ng đ&#c g&#i lên văn phòng đ&# g&#p bác sĩ đ&#u tr&# l&#n cu&#i và l&#y gi&#y xu&#t vi&#n.

L&#ng b&#c vào văn phòng v&# bác sĩ đ&#u tr&# :

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

- Chào bác sĩ buổi sáng .

- À, chào cậu Lãng. Cậu có biết lý do hôm nay cậu đi c g&#i lên đây không ?

Lãng gật đầu :

- Đúng biết.

Bác sĩ hỏi :

- Vì lý do gì ?

- Đúng, tôi đi c bác sĩ cho xuất viện.

- Ai báo cho cậu biết như thế ?

- Đúng, cô y tá Nga.

- Cậu thấy cô Nga thế nào ?

Lãng ngập ngừng :

- Thế nào là...thế nào , tôi chưa hiểu ý của bác sĩ

V&#bác sĩ c&#i :

- Th&# nào &# đây có nghĩa là theo c&# u thì cô Nga đ&# p hay x&# u.

L&#ng nói nhanh :

- Th&# a bác sĩ, cô Nga v&# a đ&# p v&# a duyên dáng và thùy m&# .

- C&# u có con m&# t r&# t tình đ&# i. Mà thôi, đ&# chuy&#n cô Nga qua m&# t bên. Hôm nay tôi g&# i c&# u lên đây đ&# báo cho c&# u bi&# t là ngày mai c&# u s&# xu&# t vi&# n v&# nhà. C&# u có vui không ?

- Đ&# , còn có ni&# m vui nào &#n lao h&#n khi đ&# c tr&# v&# v&# i đ&# i s&#ng gia đình và h&# i nh&# p &# i v&# i nh&#ng sinh ho&# t xã h&# i bên ngoài. Cám &#n bác sĩ &#m.

Bác sĩ đ&# h&# i :

- Tôi th&# y c&# u còn tr&# , th&# khi v&# nhà c&# u có đ&# tính làm gì không ?

L&#ng nói không suy nghĩ :

- Th&# a bác sĩ, tôi s&# đi h&# c &# i.

Bác sĩ g&# t gù :

- Đi học rồi à, nên làm. Tôi có xem qua hồ sơ của cậu, được biết trước đây cậu có theo học ở trường đại học khoa học mà.

- Đúng như vậy bác sĩ. Hồi đó tôi ghi danh học chung với PCB (Lý, Hóa, Sinh) nhưng chỉ hai lần thi đậu không đậu kỳ tiếp. Mùa hè năm ấy, tôi về quê, bị đau mắt trở nên rồi chung hiểu vì sao bị như vậy nên Tôi đi chuyên tôi lên đây.

- Bây giờ cậu tính chuyên học hành ra sao ?

- Dạ, tôi nhất quyết theo học y khoa.

- Tốt lắm. Tại sao cậu theo học y khoa ?

- Học y khoa để trở thành một bác sĩ như bác sĩ vậy.

- Tại sao cậu muốn trở thành một bác sĩ ?

Lãng nhìn thoáng vào mắt vị bác sĩ đi xuống rồi chìa tay vào cái ống nghe mà vị bác sĩ đang đeo trên ngực, nói :

- Thưa bác sĩ, bởi vì làm bác sĩ thì lúc nào cũng có cái ống nghe mang trên ngực. Và bất cứ cái ống nghe nào cũng luôn luôn có hai sợi dây thun. Tôi sẽ dùng hai sợi dây thun này làm thành cái ná để bắn...con chim đang hót trong đầu tôi...

Số ng nhät trän đäi:

Lính lính Aräp,

Ông nhà Anh,
đeo đồng hồ Thụy Sĩ,
uống vang Pháp,
lái ô tô Đức,
ngồi máy bay Mỹ,
lấy vợ Nhật,
cặp bồ Hàn,
đi massage Thái,
hút xì gà Cuba,
chơi máy ảnh Đức,
xài điện thoại iPhone Lan
và .. làm BCT/ĐCS Việt Nam.
Làm được cái gì thì mày cái trên số làm được cái!

Ăn gì không chết?

Cán bộ họp gia đình, vợ báo chồng:

- Ăn uống phải cẩn thận, thì bị bệnh này thì chết chắc hỡi nhieu quá!

- Hay ta chỉ ăn cơm với cá thôi! Thịt thì ... ỉm mồm long móng, H5N1, tăng trưởng, phóc-môn ...

- Không được đâu! Cá thì bị ô nhiễm... ừ rê! Hay ta chuyển sang... ăn chay!

- Ăn chay cũng chết, rau thì dỏm... thuốc trừ sâu, nọc độc thì chết a 3-MCPD, gây ung thư ...

Vợ thở dài: Ăn gì cũng... chết! Bị t ăn cái gì đây?

Thằng con góp ý:

- Chờ có ...'ăn hời ỉ' là không chết! Con thấy người ta chỉ bị ...'nghiêm khốc phê bình' hoặc ...'hàng án treo' là cùng! Hay ta chuyển sang...ăn hời ỉ đi bố mẹ!